

Men realiteterne er altså, at regeringen har forringet forholdene, og det erkender man også. Jeg noterede bare, at man i forbindelse med præmiekontoordningens bortfald eller ophævelse sagde, at man var ked af, at man havde nogle særordninger. Det var derfor, vi var en kreds af partier, som sagde: Hvordan råder vi bod på det, hvis regeringen ellers mener noget alvorligt med at sige, at man godt vil hjælpe disse idrætsudøvere? Derfor fandt vi frem til modellen med virksomhedsskatteordningen, som vi har fremført her i dag.

Jeg er ikke i tvivl om, at det kræver nogen tilpasning, men hvis jeg skal kigge nærmere på skatteministerens besvarelse, så synes jeg, det var meget opløftende, at skatteministeren i sit svar bl.a. sagde:

»Idrætsudøvere, der udøver deres virksomhed som selvstændige erhvervsdrivende, beskattes som andre selvstændige erhvervsdrivende. De kan anvende virksomhedsordningen på samme betingelser som andre selvstændige, herunder ordningens mulighed for at foretage opsparing mod en foreløbig virksomhedsskat. De kan også anvende kapitalafkastordningen og denne ordnings mulighed for at foretage henlæggelse til konjunkturudligning med en foreløbig skat. Disse idrætsudøvere har samme mulighed som andre selvstændige for at foretage en skattemæssig udjævning mellem de gode og de dårlige år.«

Det synes jeg ikke er nogen uinteressant bemærkning fra skatteministeren, for i betragtning af, at vi har nogle afgrænsningsproblemer, som jeg vil vende tilbage til, så mener jeg, at hvis det er holdningen hos skatteministeren og i ministeriet, er det muligt, at vi kan finde frem til en ordning, hvorunder også denne her del kan fungere.

Derfor vil jeg allerede nu gerne sige, at det vil vi kvittere for i en positiv ånd, og det er i hvert fald noget, som vi vil dyrke under udvalgsarbejdet, selv om vi har forholdsvis kort tid til det. For jeg erkender, at selvfølgelig skal der være afgrænsninger, og da der ikke er ret mange fortilfælde, som man kan henvise til, er det klart, at det kræver en præcisering for at kunne blive brugt i virkelighedens verden.

De svingende indtægter har jo altid været problematiske og vil stadig væk være det, men når jeg synes, der er god grund til her at bruge lidt tid på at kigge nærmere på idrætsfolkens vilkår, så er det, fordi det jo ikke er rigtigt, at de har mulighed for at bruge deres præmieindtægter,

deres sponsorindtægter, de år, hvor de måske vinder den store medalje. Det ved hr. Per Kaalund bedre end nogen andre med den fortid, han har i Team Danmark.

Hvis f.eks. en eliteidrætsudøver opnår et topresultat og dermed en ekstraordinær præmie fra Team Danmark i forbindelse med f.eks. en olympisk guldmedalje, så ved vi udmærket godt, at det ikke starter med, at man indleder en intensiv træning den 1. januar og man så kan vinde guld i august eller september, eller hvornår vi nu har de olympiske lege. Det kræver mange års forberedelse, og det kræver, at man har sponsorer med hele vejen. Derfor er det nødvendigt, at man ser denne præmie over flere år. Det er en præmie, som kan være med til at dække en del af de udgifter, som idrætsudøveren har for at holde sig i form eller for at forbedre sig til de olympiske lege, til Europamesterskaber, verdensmesterskaber eller andre af de store mesterskaber, hvor vi gerne ser, at de er helt på toppen.

Hvis jeg lige skal se på ordførernes indlæg, så er det selvfølgelig skuffende, at netop hr. Per Kaalund var så negativ og næsten stilltende accepterer den forringelse, der ligger i fjernelsen af vores hidtidige præmiekontoordning. Og jeg vil gerne understrege, fordi hr. Per Kaalund fik det sagt meget bredt omkring eliten, at det jo ikke er en Bjarne Riis, en Brian Laudrup eller en Anne Dorte Tanderup, der får glæde af en ordning som den, vi foreslår her i dag. Det er jo mange andre, som hører under Team Danmark. Og når vi så begynder at tale om de mange andre, så er det igen en begrænset kreds, for inden for holdidrætterne er der ganske mange, som ikke har udgifter, der kan knytte sig til en sådan ordning, som vi taler om her. Men den afgrænsning må vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Fru Gitte Seeberg har ret i, at det er langt de færreste af de eliteidrætsudøvere, som vi ser vinde medaljer, der bliver rige af det, tværtimod.

Til hr. Kristen Touborg vil jeg gerne sige, at vi vil heller ikke acceptere nogen form for misbrug, og derfor har jeg også i forbindelse med skatteministerens indlæg noteret mig, at det er én af de ting, vi må bruge mange kræfter på i den forholdsvis korte tid, vi har til udvalgsarbejdet. Der er ingen, der kan være tjent med, at der er misbrug, heller ikke idrætten. Så når hr. Kristen Touborg lagde så meget vægt på det, inden SF tog stilling til forslaget, kan jeg forsikre